

Alin Ozinian: Kürdofobik devletin, Kürdofobik basını

Posted on 22/10/2019

İktidar ve muhalefete ele ele vermiş, içlerinden atamadıkları “egemenlik duygusu” ile savaşı selamlıyorlar. Ne işe giriştiklerinin ve neyi desteklediklerinin farkındalar ama hamurları böyle; tarihle yüzleşemiyorlar, Kürtler ile huzurla yaşamak için gerekli düşünce değişikliğini kabullenemiyorlar. Değişememeleri sadece kendilerine değil, insanlığa, dünyaya zarar ne yazık ki...

Çok büyük sıkıntı yaratmıyor fakat bu yaşananlar ülkede çünkü milli bir mutabakat var!

Meşruiyetini çoktan kaybetmiş, kendi vekillerini bile tehdit eden bir hükümeti zevkle destekliyor muhalefet partileri. Konu Kürt olunca, 50 yıl yan yana gelmeyecek insanlar bir araya geliyor, söylemler benzeşiyor, nefret damlıyor kelimelerden.

Peki, basın ne yapıyor? Türkiye’de son dönemde devlet şakşakçılığı, propaganda, hedef gösterme, fişleme ve savaş çığırkanlığı dışında doğrusu pek bir şey yapmıyor. Basın artık bir haber alma aracı değil ülkemizde.

“Kürtlere karşı yürütülen savaşın sebebi ne, uluslararası hukukta meşruiyeti var mı?” diye sormuyor, “Yapılanlar savaş hukuku açısından ne kadar ahlaki, ne kadar mantıklıdır?” diye aklından geçirmiyor.

“Diktatörlüğe dönüşen bu sistemin bekasını korumak bize mi düştü, bu suça ortak olunur mu?” diye hayıflanmıyor.

Hükümetin “Türkiye’nin Kürtlerle bir sorunu yok, olanı Kürtlere karşı bir savaş gibi gösterilmesinin manipülasyondur, Suriye’de tüm terör örgütlerine karşı askeri harekât yapılıyor” sözlerini çiğnemedi yutuyor.

“Madem öyle, bugüne kadar neden tek bir IŞİD hedefi vurulamadı, neden tek bir tane IŞİD militanı öldürülemedi?” diye sormuyor basın.

Sivil insanların vahşice dövüldüğü, işkenceye uğradığı, infaz edildiklerinin görüntülerini görmüyor, katledilen çocukların da terörist olduğunu düşünüyor.

Aslında, bu günlerde Türkiye’de “gazetecilik” yapmak için ihtiyacınız olan şeyler çok basit.

Önce bir kaç mantra ezberlemeniz gerekli: Savaş değil barış operasyonu - Kürt değil terörist - Batı bize düşman - Emperyalistler’in planları - Haçlıların oyunları - Teröristlerin alçak pusuları- Terör-sevicilerin son yalanları - Oyunu görüyoruz, bozuyoruz - HDP’li X haddini aştı - Usta sanatçı Hülya Koçyiği askerimiz yanında, vesaire vesaire.

Bu ezberledikleriniz ile günde üç yüz kere ters düşemeye dayanmanız da gerekiyor. “Barış operasyonu, savaş değil” deyip bombalanan yerleri göstermeli, canlı yayında zevk çığlıkları atmalısınız örneğin. Günü birlik geziler yapıp, gerekli dekoru “bulunca” poz vermek de yararlı.

“Mesleğimiz gazetecilik!” deyip mütemadiyen asker selamına durmanız, “Barış için buradayız” deyip, baltalar ve zülfikarlar ile poz vermeniz de önemli.

Arada balkondan savaşın içindeymiş gibi yayın yapmanız da gerekebilir, o ayrıntıları yayın yönetmeni ile kurgulamanız lazım. Bunları yaparken ağızınızdan “Bizim Kürt kardeşlerimiz” safsatalarını eksik olamamalı... Zor değil “gazetecilik” pek, sadece haysiyetsiz olmanız gerekiyor.

Bu savaştan zevk alacak; bu heyecanı, bu ruhu, bu coşkuyu durmadan savaşın neden çıktığına dair net bir fikri olmayan halka zerk edeceksiniz! Konuşurken arka fonda düğünlere has davul zurna sesleri duyacaksınız! Şanlı davanıza tapacak, tarih yazdığınıza canı gönülden inanacaksınız!

“Savaşa hayır, Barış istiyoruz!” diyenler tutuklandığında çıt çıkarmayacaksınız!

Unutmadan bu yanlış politikalar yüzünden hayatının henüz baharında ölen gencecik Türkiye askerleri için içinizin yanmaması ve “Anasının gözünden bir damla yaş akmadı, 10 oğlum var 10’u da vatan feda olsun” alıntıları yapıp şehitlik propagandasına devam etmeniz gerekiyor. Arada “Peygambere komşu oldu!” gibi dini duyguları istismar eden cümleler kurmanız da lazım tabii.

Ünlüsünden ünsüzüne, belediye başkanından sanatçısına “savaş çığırtkanlıklarını” övmek de bu işin olmazsa olmazı. Güzel başlıklar atmayı da bileceksiniz ama! “Asya’dan Afrika’ya Türkiye’nin operasyonuna dev destek!” diyeceksiniz sadece Katar, Azerbaycan ve Pakistan’ın Türkiye’yi desteklediğini bile bile.

Ne dirileri ne ölüleri umurunuzda olan madenciler ile dalga geçercesine “Yerin metrelerce altından Mehmetçiğe destek!” yazabilecek, “Genç Asenalar, minik Bozkurtlar da Mehmetçiğe selam durdu!” başlığının altına üç-beş yaşında olup bitenden habersiz tertemiz yürekli çocukların bayraklı, üniformalı fotoğraflarını yapıştırabilecek olmanız lazım, yoksa unutulmuş gazeteciliği.

Ermeni Patrikhanesi’ni, Süryani Metropolitliği’ni, diğer azınlık cemaatleri temsilciliklerini, kısaca ülkede Lozan antlaşmasından bu yana ne kadar sesini çıkaramayan grupları “Operasyon hakkında düşünceniz nedir?” deyip sıkıştırarak ama alacağınız cevaptan memnun olamayacağınız kişilere mikrofon uzatmayacaksınız.

Erdoğan siyasetini eleştiren Amerika, Avrupa, Ortadoğu ve hatta Arap ülkelerini yok sayacak, Uluslararası örgütler, organizasyonlar, STK'ler ses çıkardığında ve hala gazetecilik yapmaya çalışanlar bin bir zorlukla haber geçmeye çalıştığında "Vatan haini, batı uşağı, terörist, Fetö'cü!" diyeceksiniz.

Hala gerçekleri söyleme cesareti olanları hedef gösterecek, geleceklerine hatta hayatlarına mal olacaksınız. RTÜK'ün "Türk milletinin ve şanlı Türk ordusunun moral ve motivasyonunu olumsuz etkileyecek, terörün amacına hizmet eden eksik ya da yalan ve taraflı bilgilerle vatandaşlarımızı yanlış yönlendirebilecek yayınlar konusunda da asla müsamahamız olmayacak" emrine asker olacaksınız.

Siz gazeteci değilsiniz! Devletin, rejimlerin, hukuksuzluğun, zulmün, tutuklamaların, cinayetlerin en büyük, en kadim, en tecrübeli ortağsınız! Kaleminiz tetik sizin!

Durun hemen gevşemeyin ama yolunuz uzun. Daha siyasi yenilgileri, ekonomik çöküşleri ve uluslararası hezimetleri, yalan dolanla "zafer" haline getirip sunacaksınız.

Olur ya, bir sabah uyandığınızda gönlünüz daha fazla dayanmazsa bu yaptıklarınıza; sakın utanmayın, çekinmeyin. Bırakın "Basın ordusu köleliğini." Zararın neresinden dönerseniz kardır.

Olur ya, bir sabah uyandığınızda gönlünüz daha fazla dayanmazsa bu yaptıklarınıza; sakın utanmayın, çekinmeyin. Bırakın "Basın ordusu köleliğini." Zararın neresinden dönerseniz kardır.

Kaynak: ahvalnews